

UITSpraak

SGIM 2018-042

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van de heer A, wonende te D, hierna te noemen 'klager' tegen zorgaanbieder de heer B, (voorheen) orthodontist te E, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is (was) via de klachtenregeling van [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

- 1 Klager heeft middels het ingevulde geschilformulier d.d. 6 oktober 2018 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt.
2. Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 16 oktober 2018 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 30 oktober 2018 zijn verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn bij brief d.d. 7 november 2018 uitgenodigd voor een hoorzitting op 14 december 2018.
5. De hoorzitting heeft op 14 december 2018 plaatsgevonden in te Bunnik. Klager is, met voorafgaande afmelding wegens ziekte, niet ter zitting verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen.

De klacht

De klacht betreft, zakelijk weergegeven, het verwijt dat verweerder niet op goede gronden tot het oordeel is gekomen dat de beugel van klager verwijderd kon worden, althans niet naar de stand van de tanden heeft gekeken alvorens te concluderen dat bij een volgend bezoek de beugel van klager verwijderd kon worden.

Klager was onder behandeling bij verweerder. Verweerder heeft bij klager (onder andere) een beugel geplaatst. Op 13 februari 2017 heeft door verweerder een controle / behandeling plaatsgevonden. Verweerder heeft bij die behandeling met klager besproken dat de beugel bij een volgend bezoek, zoals het er op dat moment uitzag, verwijderd kon worden. Op 16 maart 2017 was een vervolgspraak ingepland. Klager is op die afspraak niet verschenen. Op 1 april 2017 is verweerder met pensioen gegaan en heeft zijn opvolger, mevrouw C, (hierna: "C") het

patiëntenbestand van verweerder overgenomen. Vervolgens is door C op 22 mei 2017 de beugel bij klager verwijderd.

Enige tijd na het verwijderen van de beugel heeft klager bij C te kennen gegeven niet tevreden te zijn met het resultaat, meer specifiek dat de tanden niet goed op elkaar pasten en dat klager pijn ondervond. In eerste instantie gaf C aan het probleem op te zullen lossen. De volgende dag kwam C daar op terug en gaf C aan dat klager een klacht in moest dienen tegen verweerder. Op aanraden van C heeft klager vervolgens een klacht ingediend tegen verweerder bij het [beroepsorganisatie].

Klager is niet ter zitting verschenen en heeft derhalve niks verklaard ter zitting. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft geen aanleiding gezien aanvullende vragen te stellen aan klager.

Klager vordert een schadevergoeding van in totaal € 4.045,-, bestaande uit kosten voor een nieuwe bovenbeugel (€ 1.250,-), kosten voor een implantaat hoektand (€ 1.800,-), smartengeld/immateriële schade (€ 800,-), kosten voor rechtsbijstand (€ 75,-), reiskosten (€ 120,-) en een vergoeding voor verlies van elementen/blijvende invaliditeit en emotionele en psychische schade (niet nader gespecificeerd).

Het verweer

Verweerder voert, zakelijk weergegeven, het navolgende verweer. Verweerder is sinds 1 april 2017 met pensioen en is sindsdien geen praktiserend orthodontist meer. Verweerder heeft zijn praktijk dan wel zijn patiëntenbestand overgedragen aan mevrouw C. Ook klager is na 1 april 2017 door C behandeld. Verweerder meent dat de Geschilleninstantie Mondzorg daardoor niet (meer) bevoegd is kennis te nemen van het geschil.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat, nu het verwijderen van de beugel na 1 april 2017 heeft plaatsgevonden, het verwijderen van de beugel is gebeurd onder de verantwoordelijkheid van C.

Klager heeft, voor de overdracht van de praktijk op 1 april 2017, niet aan verweerder aangegeven niet tevreden te zijn over de stand van de tanden dan wel de behandeling. Ook heeft klager, zo begrijpt verweerder, tijdens het verwijderen van de beugel niet aan C aangegeven ontevreden te zijn. Het is klager niet bekend of door C voorafgaand aan het verwijderen van de beugel nog een controle is uitgevoerd op de stand van de tanden. Dat had wel voor de hand gelegen gelet op het feit dat de laatste controle door verweerder drie maanden eerder had plaatsgevonden en de spalk kennelijk niet paste. Dat laatste duidt erop dat er zich in de tussenliggende periode van drie maanden een verandering in de mondtoestand van klager heeft voorgedaan.

Ter zitting heeft verweerder voorts verklaard dat hij van mening is dat bij een praktijkoverdracht alles overgaat, hetgeen dus ook wil zeggen de afhandeling van dergelijke klachten. Verweerder betreurt het dat zijn opvolger, C, klager naar verweerder heeft verwezen in plaats van de klacht van klager op te lossen. Verweerder heeft in de klachtenprocedure die bij de [beroepsorganisatie] is doorlopen, voorafgaand aan dit geschil, aangeboden de kosten van het herplaatsen van de beugel ad € 331,- aan klager te vergoeden. Dat was toen verweerder nog de praktijk uitoefende ook een gebruikelijke oplossing. Klager heeft dit niet geaccepteerd. Verweerder benadrukt dat hij dat aanbod heeft gedaan om het probleem snel op te lossen, maar van mening te zijn en te blijven dat hij niet verantwoordelijk is voor het handelen van zijn opvolger.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de ANT, KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder is aangesloten bij de klachtenregeling van [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen.

Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart het geschil ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie Mondzorg constateert dat de klacht van klager betrekking heeft op het verwijderen van de beugel van klager. De beugel van klager is verwijderd door de opvolger van verweerder, C. Verweerder heeft geen betrokkenheid gehad bij het verwijderen van de beugel. Verweerder heeft klager voor het laatst gezien op 17 februari 2017, ruim drie maanden voordat de beugel verwijderd is. Tijdens die laatste behandeling heeft verweerder aan klager aangegeven dat de beugel, zoals het er op dat moment uitzag, verwijderd kon worden. Verweerder heeft derhalve ook een afdruk voor de te plaatsen spalk gemaakt. Bij de volgende afspraak op 16 maart 2017 is klager niet verschenen.

Verweerder is op 1 april 2017 met pensioen gegaan en heeft zijn praktijk overgedragen aan zijn opvolger C. C heeft klager op 22 mei 2017 gezien en de beugel verwijderd. Het is de Geschilleninstantie Mondzorg niet bekend of C alvorens de beugel te verwijderen de stand van de tanden heeft gecontroleerd. Uit de patiëntenkaart maakt de Geschilleninstantie Mondzorg op dat de spalk die op basis van de afdruk van 17 februari 2017 is gemaakt, op 22 mei 2017 niet paste. Dat kan er op duiden dat in de tussenliggende drie maanden een wijziging in de mondtoestand en de stand van de tanden is opgetreden.

Nu verweerder op geen enkele wijze betrokken was bij het verwijderen van de beugel kan hem daaromtrent ook geen verwijt worden gemaakt. Evenmin ziet de Geschilleninstantie Mondzorg aanleiding om aan te nemen dat verweerder bij de behandeling op 17 februari 2017, waarbij het verwijderen van de beugel bij een volgend bezoek is besproken, onjuist heeft gehandeld. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft geen aanwijzing om aan te nemen dat die conclusie op dat moment onjuist was. Bovendien meent de Geschilleninstantie Mondzorg dat, voorafgaand aan het daadwerkelijk verwijderen van de beugel, nogmaals beoordeeld moet worden of het verwijderen

van de beugel op dat moment aangewezen is. Gelet op de overdracht van de praktijk van verweerder aan C, is de Geschilleninstantie Mondzorg van mening dat die verantwoordelijk niet langer bij verweerder lag, maar bij zijn opvolger.

De klachten van klager zijn gelet op hetgeen hiervoor is overwogen ongegrond. Nu de klachten van klager ongegrond worden verklaard is er geen grondslag voor enige schadevergoeding. De Geschilleninstantie Mondzorg komt dan ook niet toe aan een beoordeling van de door klager gevorderde schadevergoeding.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg oordeelt dat:

- de klachten van klager ongegrond zijn;
- geen schadevergoeding kan worden toegekend.

Aldus uitgebracht door:

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,
Bunnik, 14 december 2018